

Ο ρόλος της MTX στην γιγαντοκυτταρική αρτηρίτιδα

Έρευνα σε MEDLINE, CENTRAL και EMBASE με σκοπό να προσδιορισθεί η ιδανική δόση γλυκοκορτικοειδών αλλά και η σημασία επιπρόσθετης αγωγής σε ασθενείς με γιγαντοκυτταρική αρτηρίτιδα (GCA)

- 37/1836 άρθρα πληρούσαν τα κριτήρια μελέτης, αλλά μόνο 10 από αυτά είχαν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά για την μετα-ανάλυση (638 ασθενείς, 72% γυναίκες)
- Σε 3 μελέτες γινόταν σύγκριση διαφόρων σχημάτων γλυκοκορτικοειδών, εκ των οποίων σε 2 με IV γλυκοκορτικοειδή, οι οποίες και έδειξαν ένα οριακό όφελος σχετικά με τον κίνδυνο υποτροπής (*risk ratio (RR)=0.78, 95 % CI=0.54 - 1.12*), έδειξαν όμως και αυξημένο κίνδυνο για λοίμωξη (*RR=1.58, 95 % CI=0.90 - 2.78*)
- Σε άλλες 3 μελέτες γινόταν χρήση επιπρόσθετα MTX, όπου φάνηκε οριακό όφελος σχετικά με το θέμα της υποτροπής (*RR=0.85, 95 % CI=0.66 - 1.11*)
- στις υπόλοιπες 4 μελέτες, γινόταν σύγκριση prednisolone με dapsons, infliximab, adalimumab και hydroxychloroquine αντίστοιχα

Οι συγγραφείς, με βάση τα ευρήματα της μετα-ανάλυσης, καταλήγουν στο ότι η **χρήση επιπρόσθετων παραγόντων δεν σχετίζεται με βελτίωση της έκβασης**

Prednisolone combined with adjunctive immunosuppression is not superior to prednisolone alone in terms of efficacy and safety in giant cell arteritis: meta-analysis. Yates M, Loke YK, Watts RA, Macgregor AJ. Clin Rheumatol. 2013 Sep 12. [Epub ahead of print]